

community

The New Apostolic Church around the world

03/2026/LV

Viena baznīca, viens gars, viena jauna vadība

Levadraksts

Debesu elpa uz zemes

Dievkalpojums

Sinepju sēklas — maza
ticība, liela iedarbība

Doktrīna

Svētais Vakarēdiens —
liturģijas centrs

New Apostolic Church
International

■ Redakcija

- 3 Debesu elpa uz zemes

■ Dievkalpojums

- 4 Sinepju sēklas - maza ticība,
liela iedarbība

■ Bērnu stūrītis

- 10 Jāzeps un viņa brāļi
12 Marko apmeklējums Ērijā
(ASV)

■ Doktrīna

- 14 Svētais Vakarēdiens - liturģijas
centrs

■ Pasaules ziņas

- 18 Viena baznīca, viens gars,
viena jauna vadība

Debesu elpa uz zemes

Mīļie brāļi un māsas,

ir pagājušas dažas nedēļas, kopš es tiku ordinēts par pirmapustuli. Es esmu jums no sirds pateicīgs par jūsu lūgšanām, atbalstu un visām jūsu laipnajām domām un sveicieniem. Esiet pārliecināti: es lūdzu par jums visiem.

Šie Vasarsvētki mums nozīmēja arī daudz vairāk nekā baznīcas vadības maiņa. Galvenā uzmanība tika pievērsta Svētā Gara izliešanas un visa, ko Viņš dara, piemiņai. Viņš vērš mūsu skatienu uz Jēzu Kristu – un tādējādi uz patiesību, kas dod mums atbalstu un orientāciju.

Jēzū mēs atpazīstam, kas mums ir Dievs: ne tāls, ne kluss, ne vienaldzīgs, bet Dievs, kas nāk, kurš pazemojas un kļūst par cilvēku, lai būtu kopā ar mums. Viņš dalās mūsu dzīvē un ciešanās, un pat tur, kur valda naidis, vardarbība un nicinājums, Viņš atbild ar mīlestību: “Tēvs, piedod viņiem.”

Tiem, kas šādi raugās uz Kristu, mūsu gada devīzes vārdi kļūst par solījumu: “Nebaidieties, tikai ticiet!” Laikā, kad daudzi cilvēki ir nedroši, satraukti un nemierīgi, tā ir Mierinātāja dievišķā atbilde – jo pilnīga mīlestība padzen bailes. Lai Kristus mīlestība aizkustina mūsu sirdis, lai bailes zaudē savu spēku!

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Jūs esat Dieva mīļi, vēlami un bezgalīgi vērtīgi – tāpat kā jūsu tuvākais.

Vasarsvētki dod sirds valodu, valodu, kas savieno, pacilā un nes mieru. Tur, kur runā šajā valodā, uz zemes sākas kaut kas no debesīm.

Sirsnīgā vienotībā jūsu

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "Helge Mutčlers". The signature is fluid and cursive.

Helge Mutčlers

Sinepju sēklas – maza ticība, liela iedarbība

Attēls: Rietumvācijas Jaunapustuliskā baznīca

Dievkalpojums kopā ar toreizējo pirmapustuļa palīgu Helgi Mutčleru 2026. gada 1. februārī Lindlarā (Vācija)

Lūkas 17, 5-6:

Un apustuļi sacīja savam Kungam: "Vairo mums ticību." Bet Viņš sacīja: "Ja jums būtu ticība kā sinepju graudiņš un jūs sacītu uz šo vīģes koku: "Izraujies ar savām saknēm un dēsties jūrā!" - tas jūs paklausītu."

Vecs teiciens saka: jūs nepārstādāt vecos kokus. Tas attiecas uz vecākiem, dažreiz jaunākiem cilvēkiem, kuri, iespējams, ir ļoti piesaistīti tradīcijām, domāšanas veidiem un ir pieraduši pie tiem. Dažreiz tiek runāts arī par vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem ir jāpārceļas no savām mājām, varbūt jādodas uz pansionātu, kas daudziem vecākiem brāļiem un māsām ir ļoti, ļoti grūti. Jūs nepārstādāt vecu koku, un noteikti ne viēģes koku, ne zīdkoku, uz kuru Jēzus norādīja brīdī, kad viņš runāja ar mācekļiem. Šādam zīdkokam vai viēģes kokam, iespējams, ir diezgan neglīts stumbrs, bet tam ir ļoti, ļoti dziļas saknes. Zīdkoka vai viēģes koka saknes ir tik dziļas, ka šo augu patiešām nav iespējams pārstādīt. Tas var būt iespējams ar milzīgām speciālām mašīnām, bet būtībā tas ir tā, it kā tas Kungs Jēzus būtu stāvējis kopā ar mācekļiem blakus Empire State Building un sacījis: ja jums būtu ticība tik liela kā sinepju sēkla, tad jūs varētu teikt šai Empire State Building: ej prom no turienes un pārstādi sevi Hudsonas upē. Domājot par zīdkoka izraušanu un pārstādīšanu, rodas attieksme pret dzīvi: ir spēks, kas pārsniedz robežas. Neiespējama kļūst iespējama. Ir vieglums, prieks, kaut kas pilnīgi cits, par ko runā Jēzus Kristus.

Jums ir jāapsver konteksts:

kāds ir šī Bībeles teksta konteksts? Četri panti pirms tā ir svarīgi: Lūkas 17. nodaļa, 1. līdz 4. pants. Jēzus runā ar saviem mācekļiem un norāda viņiem: būs kārdinājumi, uzbrukumi no ārpusē. Jūs tiksiet kārdināti grēkot. Jūs tiksiet maldināti, lai ar jebkādiem līdzekļiem atkāptos no pareizās ticības. Bet kas ir vēl sliktāk: būs uzbrukumi no iekšienes. Jūs piedzīvosiet konfliktu jūsu vidū. Var būt strīdi. Var būt ievainojumi. Tad, ja tavs brālis vai māsa nāk un nožēlo, ka viņa vai viņš tevi sāpināja, piedod viņam! Bet cik bieži mums vajadzētu piedot? Tas nav tik vienkārši. Jā, Jēzus saka: tas nav viegli. Bet tev jāpiedod septiņas reizes. Katru dienu. Septiņi ir pilns skaitlis. Jēzus nesaka: jā, jums tagad vajadzētu piedot 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 reizes, un, kad jūs esat sasnieguši septīto piedošanu un brālis nāk astoto reizi, tad jums vajadzētu teikt: nē, tagad es vairs nepiedošu. Protams, tas to nenozīmē. Tas ir pilns skaitlis. Jēzus saka: jums vienmēr jāpiedod, vienmēr jābūt gataviem piedot. Mēs zinām, cik grūti tas ir, cik neiespējami dažreiz ir piedot. Mēs varam saprast, ka mācekļi saka Jēzum: Kungs, tas ir grūti, tas nav iespējams. Lūdzu, stipriniet mūsu ticību, ka mēs to varam izdarīt. Jā, mācekļi, iespējams, sakot: "Stipriniet mūsu ticību", domāja: Jēzu, mums ir vajadzīga lielāka ticība. Mums ir vajadzīga labāka ticība. Mums

ir vajadzīga pilnīgāka ticība, spēcīgāka ticība. Mums ir nepieciešama ticība, ka mēs varam lūgt labāk, ka mums ir vairāk spēka ar savu ticību.

Vai jūs zināt šo sajūtu, šo vēlmi? Ak, Dievs, ja man būtu lielāka ticība, ja tikai es varētu labāk lūgt, ja tikai es varētu labāk pieņemt Dieva vārdu dievkalpojumā, ja tikai es to visu varētu darīt labāk un spēcīgāk. Tad es varētu izārstēties no slimības. Tad es varētu daudz labāk tikt galā ar savu dzīves situāciju. Tad es spētu daudz labāk tikt galā ar apstākļiem uz šīs zemes. Man būtu daudz vieglāk. Ak, ja vien es būtu kā vecie ticības varoņi, kā Mozus. Izraēlas tauta bija izgājusi, aizbēgusi no Ēģiptes. Un tad jūs stāvat Sarkanās jūras priekšā, aiz jums ir Ēģiptes armija, kas ir panākusi Izraēlas tautu. Viņi redz ratus pie horizonta un vēlas atgriezties Ēģiptes verdzībā. Un tad nāk Mozus, šis ticības

varonis, un saka: nebaidieties, tas Kungs cīnīsies par jums. Ja vien es varētu būt tāds ticības varonis, kāds ir Mozus. Tas ir tipiski, raksturīgi šai pasaulei, kurā mēs dzīvojam. Spēcīgāks un spēcīgāks, arvien spēcīgāks. Man ir jācīnās cauri. Man ir jāstāv piedestāla augšgalā, uz pirmā numura. Jo vājie nekas neskaitās. Vājais - tas, kas atrodas pašā aizmugurē, tiek aizmirsts, viņš nekas neskaitās.

Jums ir jācīnās. Un, ja nepieciešams, jums ir jāizmanto elkoņi, jāparāda spēks un jācīnās. Tas ir tik tipiski pārnest to uz ticību. Un tieši šeit Jēzus nonāk situācijā, šajās ticības idejās un saka: ja jums būtu ticība kā sinepju sēkliņa... Es neesmu lauksaimniecības eksperts, bet esmu dzirdējis, ka sinepju sēklas bija mazākās zināmās sēklas tajā laikā. 700 gabali veido vienu gramu. Jums ir nepieciešamas labas brilles, lai ar neapbruņotu aci varētu redzēt tik mazu sinepju sēkliņu. Ja jums būtu ticība kā sinepju sēkla... Pat jūsu mazā ticība, jūsu gandrīz salauztā ticība ir svarīga tā Kunga Jēzus Kristus acīs. Nav svarīgi, lai jums būtu liela ticība. Izšķirošais faktors ir tas, ka jums ir neliela ticība lielajam Dievam. Ja jums ir kaut neliela ticība lielajam Dievam, tad jūs varat izraut kokus. Bet jūs nevarat izraut kokus nevis tāpēc, ka esat tik stipri un tik lieli, bet tāpēc, ka Jēzus Kristus ir liels jūsos, jo Jēzus Kristus ir spēcīgs vājos.

Sinepju sēklas ticība ir par patiesu ticību. Tas ir par patiesu ticību, par ticību, kas ir svarīga. Mūsu gada devīze ir: nebaidieties, vienkārši ticiet. Jā, bet ko nozīmē šis "vienkārši ticēt"? Šī "vienkāršā ticība" ir patiesa ticība, sinepju sēklas lieluma ticība. Ticība, kas neuzticas saviem spēkiem. Es esmu stiprs vai man jābūt stipram. Bet ko darīt, ja es

Par to ir šis vārds - par šo mums zināmo robežu šķērsošanu. Par jaunu vieglumu, par jaunām attiecībām.

neesmu stiprs? Šī patiesā ticība, šī sinepju sēklas lieluma ticība vienkārši paļaujas uz Kungu Jēzu. Tic, ka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, kļuva par cilvēku. Tic, ka Viņš dzīvoja un rīkojās uz šīs zemes, ka tie nav simboli, ka tie ir reāli notikumi vēsturē, nevis jauki, skaisti stāsti. Patiesa ticība nozīmē ticēt, ka šis Kungs Jēzus Kristus gāja pie krusta, lai Viņš būtu tur, kur mēs esam, lai mēs dzirdētu Viņa beznosacījumu “nē” grēkam un Viņa “jā” jums un man kā grēciniekam, lai mēs varētu sajust, lai mēs saprastu, ka Viņš ir ar mums mūsu grēkā, pat mūsu nāvē. Šī patiesā ticība tic, ka Viņš nomira pie krusta. Šī patiesā, vienkāršā ticība tic, ka Viņš augšamcēlās trešajā dienā, ka nāve Viņu nevarēja noturēt. Patiesa ticība tic, ka Viņš ir uzkāpis debesīs, sēž pie Dieva labās rokas, tur visu savās rokās un atgriezies no

turienes. Šī patiesā ticība, šī sinepju sēklas lieluma ticība ir nabadzīga, vienkārša ticība, kas nedomā, ka tai ir jācinās – izmisīgi, saspringti, no visa spēka, bet tā ir vienkārša ticība, kas ļauj sev krist.

Tagad piemērosim to praksē. Ko tas nozīmē? Pirmā tēma: ciešanas. Esmu dzirdējis par gadījumiem, kad tas ir pietiekami slikti: vecums un smaga slimība. Dažreiz jūs domājat: jā, tagad man īpaši jāmetas ceļos, un man ir jāspēj tikt vaļā no šīs problēmas. Man vienkārši ir jātic pareizi. Bet ko darīt, ja tas nedarbojas? Ak, es novēlu jums, māsa, brāli, kurus tas ietekmē un kuri ir ciešanu vidū, lai jūs varētu paļauties uz savu Kungu Jēzu Kristu ļoti, ļoti maz, neskatoties uz daudzām šaubām. Es novēlu jums, lai varbūt šajā dievkalpojumā vai šajā pēcpusdienā, vai nākamajā nedēļā no Dieva nāktu ļoti mazi cerības stari - tieši jūsu ciešanās. Lai jūs varat piedzīvot: jā, es varu ļaut sev iet. Es esmu šajā sliktajā situācijā, varbūt es nekad vairs neizveseļošos, bet man šķiet, ka es redzu ļoti mazu cerību staru. Man šķiet, ka lielais Dievs strādā, lai nodrošinātu, ka pienāks diena, kad vairs nebūs ciešanu un kliegšanu, sāpju, asaru un nāves. Nav slikti, ka jūs šaubāties. Varbūt jūs varat ticēt mazliet vairāk. Ar to pietiek. Šī mazā ticība, šie ticības mirkli ir ļoti, ļoti svarīgi jūsu Glābēja un Kunga Jēzus Kristus acīs.

Diemžēl Dieva tēli pēdējos gados ir dziļi iesakņojušies daudzu mūsu brāļu un mūsu sirdīs kā zidkoka koks: Dievs

soda. Vai arī ar Dievu jums ir jādara tas un tas, un ir ļoti konkrēti sasniegumi, lai nokļūtu debesīs. Es ticu sinepju sēklām un ticu, ka neiespējams būs iespējams. Ka kopā mēs varam attīstīt atšķirīgu Dieva tēlu. Jūs sēžat dievkalpojumā un, iespējams, esat to piedzīvojuši pagājušajā trešdienā, pagājušajā svētdienā. Tika runāts par Dievu: Dievs ir mīlestība. Un tad jūs domājat: es nezinu, mans Dieva tēls, kas man bija 60 gadus, ir citāds, es nedomāju, ka tā ir taisnība. Varbūt šis Dievs galu galā ir mīlestība, un tie ir sinepju sēklas lieluma ticības mirkļi. Un sekojiet līdz šiem mazajiem mirkļiem, un tad neiespējams kļūst iespējams. Jūsu sirdī ir pilnīgi citas saknes, proti, Dievs, kurš patiešām domā labi, stāv aiz jums, ieskauj jūs no visām pusēm, vēlas jūs aizsargāt un pavadīt, padarīt jūs laimīgus un iepriecināt, un Viņam nav nekas cits prātā kā tikai attiecības ar jums un vēlme dzīvot kopā ar jums mūžīgi. Viņš ir mīlestība. Es novēlu, lai jūs to atpazītu tik mazos sinepju sēklas lieluma ticības brīžos.

Trešā tēma: mūsu grēks. Grēks iesakņojas. Mēs bieži vien vislabāk zinām, kas ir mūsu mīļākais grēks, un mēs turpinām domāt: kāpēc es tajā atkal iekritu? Tātad, dārgais Dievs, tagad, pēc šī dievkalpojuma, es ieguldišu reālas pūles, un es grēku izvilksu ar saknēm, un es to izdarišu. To darot,

jūs neatzīstat, ka jums nekad neizdosieties to izdarīt ar saviem spēkiem. Sinepju sēklas lieluma ticība ir pieprasīta, šī vienkāršā ticība, kas paļaujas uz to, ka Jēzus Kristus saka Tēvam pie krusta: Tēvs, piedod viņiem. Un ka šis Jēzus Kristus skatās uz jums pie krusta un saka: Es esmu uzvarējis un gribu jūs paņemt aiz rokas. Vai vēlaties mēģināt vēlreiz ar mani? Es esmu uzvarējis pasauli, grēku. Jūs nākat ar savu mazo, patieso, vienkāršo sinepju sēklas lieluma ticību, kas vienkārši iekrīt Manā rokā, un jūs redzēsiet: tad mēs abi kopā atradīsim ceļu ārā no šī grēka.

Ceturrtā tēma: piedošana. Citu cilvēku attēli ir iegravēti mūsu sirdīs. Tātad šis darba kolēģis, tas kolēģis, šis kaimiņš. Lai kas arī varētu notikt - mēs viņus pazīstam, mēs pazīstam arī viņu, mēs zinām vecvecākus, vecākus, un - ābols nekrīt tālu no ābeles, viņi visi bija tādi, jūs neko nevarat darīt, viņi ir tādi. Tad viņa vai viņš tevi sāpināja, un ir pilnīgi neiespējami radīt piedošanas vai samierināšanās situāciju. Un tad? Jā, jā, es to esmu piedzīvojis. Nesen pēc baznīcas dievkalpojuma. Ticības brālis. Māsa ticībā. Viņš viņu sāpināja pirms daudziem, daudziem gadiem. Tad dievkalpojums bija par piedošanu, bet arī ne par piedošanu saviem spēkiem: es to varu izdarīt tagad. Šī ir tā pati tēma: sinepju sēklas lieluma ticība. Ļauties Jēzus Kristus rokām,

paļauties uz to, ka Viņš mūs paņems aiz rokas un radīs mums citu tēlu mūsu sirdīs, lai mūsu sirdīs uzplauktu vēl viens mūsu tuvākā tēls. Pēc dievkalpojuma abi samierinājās. Es to klausījos, tas patiesībā bija absolūti neiespējami. Un es zinu, ka piedošanas tēma ir sarežģīta. Dažreiz ir izdarītas tik sliktas lietas. Piedošana var būt arī dzīves jautājums. Vai kaut kas tāds, kas šajā dzīvē vispār neizdodas. Tā var būt. Bet aicinājums ir šāds: nespriegt, bet ļaut sev nonākt Jēzus Kristus rokās, un jūs noteikti redzēsiet, ka tad pat ar savu tuvāko, kurš jums ir izdarījis pāri, neiespējami galu galā var kļūt iespējams, kas zina? Par to ir šis vārds - par šo mums zināmo robežu šķērsošanu. Par jaunu vieglumu, par jaunām attiecībām.

Nākamā tēma: situācija mūsu sabiedrībā un bailes, kas mums ir tās dēļ. To var satvert ar rokām, visur, kur jūs esat darbojies pēdējos četrus vai piecus gadus. Ir tik daudz baiļu. Tik daudz baiļu ir augušas un dziļi iesakņojušās cilvēku sirdīs. Es novēlu mums visiem - un tas šķiet gandrīz neiespējami, ņemot vērā realitāti, ko mēs piedzīvojam -, lai mēs joprojām spētu - pēdējās - ļauties mūsu dārgā Kunga Jēzus Kristus rokām. Ka ik pa laikam ir brīži, sinepju sēklas lieluma ticības mirkļi, kad mēs jūtam: tas turpinās. Tas viss ir Dieva rokās. Viņš tur rokās visus pasaules notikumus,

un ne viss iet uz leju, un ne viss beigsies pilnīgi negatīvā melnā krāsā, bet Kungs Jēzus nāks, un nākotnē mūsu ceļā gaidāmas lielas lietas. Es novēlu, lai mūsos vienmēr rastos šādi mazi mirkļi, šī cerība un gaisma.

Nākamā tēma: misija. Mēs redzam realitāti draudzēs, baznīcas solos, no kuriem daži kļūst arvien tukšāki un tukšāki, un dekrizianizāciju sabiedrībā. Tad Jēzus saka: jā, bet ejiet un turpiniet ticību, kristiet un māciet. Un mēs domājam, ka tas ir neiespējami, tas ir absolūti neiespējami. Jūs nevarat pārstādīt šos cilvēkus, šos zīdkoka vai viģes kokus. Tas ir neiespējami. Muļķības! Vienkārši nonāksim Jēzus Kristus rokās un izpildīsim savu uzdevumu. Atkal un atkal būt savienotiem ar Viņu, cik vien iespējams, savā vienkāršajā, nabadzīgajā ticībā un darīt visu, ko varam. Speriet mazus soļus, ļaujiet maziem mirkļiem ziedēt, dariet mazus, labus darbus, lūdziet mazas lūgšanas par tuvāko!

Pēdējā tēma: Mūsu Kunga Jēzus Kristus Otrā atnākšana. Mēs sakām, ka, skatoties ar prātu, tas ir neiespējami. Daži brāļi un māsas - un šeit jums ir mazliet jāieskatās mūsu baznīcas vēsturē - izjūt bailes no šīs domas. Ak, es tik ļoti vēlos, lai nākotnē mēs netuvotos Tā Kunga Jēzus Kristus atgriešanās brīdim bailēs, bet lai mūsos augtu prieks. Jā,

tas ir pilnīgi neiespējami ar prātu. Kā mums to iedomāties? Nāk Kungs Jēzus, miera un augšāmcelšanās valstība - viss, kas ir tik nezināms, tik nesaprotams. Bet varbūt mēs varam teikt: dārgais Kungs Jēzu, es diez vai varu tam noticēt. Dažreiz man ir lielas šaubas, un dažreiz man ir bail. Bet es vienkārši ļaušu sev iekrist Tavā rokā. Tad pienāks diena, kad mums vairs nebūs jautājumu, jo mēs redzēsim Viņu tādu, kāds Viņš ir. Kungs Jēzus vienkārši vēlas mūs ielikt dziļi mūsu sirdīs šorīt - tā es to jūtu - necīnieties, nesaspringstiet! Neuzticieties saviem spēkiem tik daudz! Labāk uzticēties Maniem spēkiem. Es esmu spēks. Es esmu nākotne. Es esmu dzīve. Es esmu augšāmcelšanās. Es esmu gaismas, cerība un nākotne. Jūs varat vienkārši iekrist Manā rokā, un tad jūs varat pārvietot kokus.

GALVENĀS DOMAS

Pietiek ar sinepju sēklas lieluma ticību Jēzum Kristum, jo svarīgs nav mūsu spēks, bet Dieva darbs mūsos. Īpaši ciešanās, vainas apziņā, bailēs un konfliktos Jēzus aicina mūs uzticēties Viņam. Tie, kas ļauj sev nonākt Viņa rokās, piedzīvo cerību, piedošanu un iespēju, ka pat neiespējamais kļūst iespējams.

JĀZEPS UN VIŅA BRĀĻI

PĒC MOZUS 37; 39.–41, 45.–47. NODAĻAS

Jāzepam bija vienpadsmit brāļi. Viņa tēvs Jēkabs īpaši mīlēja Jāzepu un uzdāvināja viņam krāsainu mēteli. Brāļi par to bija greizsirdīgi. Kādu nakti Jāzepam bija divi sapņi. Abos viņš bija uzmanības centrā un tika cienīts. Kad viņš par to pastāstīja saviem brāļiem, viņi kļuva vēl skaudīgāki un ļoti dusmīgi. Viņi tam vairs neteica laipnus vārdus. Pēc kāda laika brāļi bija tālu un ganīja aitas. Tēvs sūtīja Jāzepu rūpēties par viņiem. Kad brāļi redzēja viņu nākam, viņi izdomāja ļaunu plānu. Viņi novilkā Jāzepa mēteli un iemeta brāļi dziļā bedrē.

Brāļi pārdeva Jāzepu par divdesmit sudraba gabaliem tirgotājiem, kas devās uz Ēģipti. Tad viņi pastāstīja tēvam, ka savvaļas dzīvnieks ir nogalinājis Jāzepu. Jēkabs bija ļoti skumjš un raudāja daudzas dienas. Jāzepam Ēģiptē bija ļoti grūti. Viņš pat nonāca cietumā, lai gan neko sliktu nebija izdarījis. Tomēr Jāzeps turējās pie Dieva. Un Dievs viņu neatstāja vienu. Kādā brīdī faraons uzzināja par Jāzepa gudrību un to, ka Dievs viņam palīdzēja saprast sapņus. Faraons atbrīvoja Jāzepu un padarīja viņu par otru augstāko vīru valstī. Jāzepam

vajadzēja pārliecināties, ka tiek savākts pietiekami daudz graudu sliktiem laikiem. Kad izcēlās smags bads, Ēģiptē bija pietiekami daudz graudu – tik daudz, ka pat cilvēki no citām valstīm devās uz turieni, lai iegādātos graudus. Kādu dienu arī Jāzeps brāļi ieradās Ēģiptē. Kad pēc kāda laika Jāzeps

viņiem paziņoja par sevi, viņš slavēja Dievu. Jo Dievs visu bija padarījis labu. Jāzeps piedeva saviem brāļiem par viņu ļauno rīcību. Pēc faraona uzaicinājuma visa Jāzepsa ģimene varēja pārcelties uz Ēģipti un bija apgādāta grūtajā laikā.

CIEMOS PIE MARKO ĒRIJĀ (ASV)

Sveiki, mani sauc Marko!
Man ir vienpadsmit gadu, un es dzīvoju kopā ar ģimeni Ērijā. Ērija atrodas ASV Pensilvānijas štata ziemeļrietumos, tieši pie Ērijas ezera. Ezera otrā pusē ir Kanāda.

Mēs šeit dzīvojam tikai trīs gadus. Pirms tam mēs dzīvojām Burundi. Burundi ir maza valsts Austrumāfrikā, ļoti tālu no Ērijas - vairāk nekā 13000 kilometru! Iedomājieties, ka braucat cauri Vācijai no pašas augšas uz leju, t.i., no Flensburgas uz Fiseni. Un tā septiņas reizes turp un atpakaļ. Tas ir tik tālu!

Mana ģimene ir liela. Maniem vecākiem ir deviņi bērni, tāpēc man ir četras māsas un četri brāļi. Es esmu ceturtais bērns un tajā pašā laikā vecākais dēls. Mans jaunākais brālis joprojām ir mazs. Mans tēvs strādā restorānā, mana māte rūpējas par mums, bērniem. Attēlā jūs varat redzēt mani kopā ar brāļiem Kristoferu, Romānu un Kristiānu.

Mani brāļi un es esam laba komanda. Mēs bieži darām lietas kopā. Piemēram, mums patīk iet uz teātri.

Es mīlu mūziku. Es mācos vijoli un arī apmeklēju bungu nodarbības. Šeit es spēlēju bungas pavasara koncertā. .

Starp citu, Burundi ir pazīstama ar savām bungu grupām, kas spēlē lielas, skaļas bungas. Varbūt tāpēc man un maniem brāļiem tik ļoti patīk bungas.

Bet es ne tikai nodarbojos ar mūziku. Brīvajā laikā es spēlēju arī futbolu.

Man patīk būt baznīcā svētdienās. Man ir daudz draugu svētdienas skolā. Vasarā mēs bieži esam visi kopā Ērijas ezera pludmalē. Mums tur ir ļoti jautri.

Spēlēšana padara izsalkušu. ASV es atklāju divus jaunus iecienītākos ēdienus: picu un makaronus ar sieru. Mājās mani vecāki bieži gatavo

ēdienus no Burundi – galvenokārt ar pupiņām. Tie man joprojām garšo ļoti labi. Mmm!

Ilustrācija: Mariya/stock.adobe

Svētais Vakarēdiens— liturģijas centrs

Tas, kas izklausās pēc stingriem vārdiem, patiesībā ir dzīva ticība: liturģija apvieno kārtību ar tuvību Dievam. Un centrā ir Svētais Vakarēdiens - doktrinārs dokuments: formas, žesti un to nozīme.

Jēdziens "liturģija", kas atvasināts no sengrieķu vārda "leiturgeia" ('sabiedriskais pakalpojums'), attiecas uz noteiktu dievkalpojuma gaitu, tajā notiekošajiem vārdiem, darbībām un žestiem. No vienas puses, dievkalpojums ir Dieva kalpošana cilvēkam, to cita starpā skaidri parāda Svētā Gara iedvesmots sprediķis, sakramentu svinēšana un svētība; no otras puses, dievkalpojums nozīmē cilvēka kalpošanu Dieva priekšā, kas izpaužas dziesmās, lūgšanā un grēksūdzē.

Dievkalpojuma izcelsme ir trīsvienīgā Dieva vēsturiskā pašatklāsmē. Tās uzdevums ir atgādināt mums par šo Dieva pašatklāsmi Jēzū Kristū, kā arī padarīt to tieši uztveramu caur vārdu un Svēto Vakarēdienu. Tādēļ atsevišķi dievkalpojuma elementi – Vārda pasludināšana, sakramentu svinēšana un pasniegšana, lūgšana un svētīšana – nav patvaļīgi, bet nepieciešami, lai sniegtu un saņemtu pestīšanu.

Vēstures gaitā

Veids, kā tas tiek darīts un kā dievkalpojuma norise ir detalizēti strukturēta, ir atkarīgs no attiecīgā laika un tā nepieciešamības. Tāpēc ir saprotams, ka baznīcas dievkalpojumu ārējais izskats laika gaitā mainās. Lai gan katoļu apustuliskās draudzes dievkalpojumiem un agrinās apustuliskās kustības dievkalpojumiem, kas sākās Hamburgā, bija sarežģīta liturģiskā struktūra, mūsdienu jaunapustulisko dievkalpojumu raksturo vienkāršība un koncentrēšanās uz sprediķi un Svēto Vakarēdienu.

Paraugš šeit ir reformātu sprediķa dievkalpojums, ar kuru apustuļi Frīdrihs Vilhelms Švarcs un Frīdrihs Vilhelms Menkhofs iepazinās Nīderlandē un ieviesa jau 1870. gados viņu aprūpētajās draudzēs. Šīs pārmaiņas, kuras 19. gadsimta beigās pieņēma visas jaunapustuliskās draudzes, galvenokārt bija saistītas ar to, lai dotu pietiekami daudz vietas vēstījumam par apustuļa kalpošanas personīgo aizstāšanu un nenovēršamu Kristus atgriešanos un pēc iespējas vienkāršāk pasludinātu to. Turklāt vietas, kur dievkalpojumi notika mūsu baznīcas pirmajās dienās, nebija īpaši piemērotas sarežģītas liturģijas svinēšanai.

20. gadsimta gaitā jaunapustuliskais dievkalpojums kļuva ievērojami vieglāks, tā ka pat liturģiskie žesti un redzamā atšķirība starp lūgšanām, svētībām un sakramentiem lielā mērā tika atcelti. Tas mainījās 21. gadsimta pirmajā desmitgadē, kad mūsu baznīcā notika liturģiska pārskatīšana - kaut arī piesardzīgi. 2010. gadā tika ieviesta paplašinātā liturģija, kas galvenokārt attiecas uz Kunga vakariņu norisi un iesvētīšanas vārdu teikšanu.

■ Ilustrācija: Kenn/stock.adobe

Šajā kontekstā ne tikai no jauna tika atklāts termins "liturģija", no kura izvairījās kopš 20. gadsimta sākuma, bet arī palielinājās interese par liturģiskajiem jautājumiem, piemēram, liturģisko notikumu teoloģisko fonu un to pareizu izpildi.

Apustuļu rokās

Dievkalpojuma liturģiju, tāpat kā baznīcas kārtību, saistoši nosaka apustulis (Apustulis kā "namturis", Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms, JBK 7.4.1). Liturģiskā procesa laikā teiktie vārdi, piemēram, Trīsvienības ieeja, Kunga lūgšanas versija, atrisināšanas un iesvētīšanas formulas, kā arī liturģiskie žesti, ir saistoši. Šī prasība ir nepieciešama, lai skaidri pateiktu, ka dievkalpojums nav patvaļīgs un atbilst indivīdu vēlmēm. Ticīgajiem ir jābūt pārliecinātiem, ka dievkalpojums notiek vienotībā ar apustuļi un ka sakramentu likumīgu pārvaldīšanu nevar apšaubīt ar subjektīvām un patvaļīgām izmaiņām un papildinājumiem. Ir jāapzinās, ka katrs vārds un žests liturģiskajā pasākumā ir svarīgs un saistīts ar mūsu Baznīcas mācību un ticību.

Atkārtotiem liturģiskajiem procesiem (piemēram, Trīsvienības ieiešana, atrisināšana, iesvētīšana utt.) ir uzdevums cita starpā skaidri parādīt cilvēkam pastāvīgas un uzticamas Dieva rūpes. Tādā veidā lūdzējs var justies droši nemainīgā Dieva uzticībā.

Koncentrējieties uz tā Kunga vakarēdienu

Svētā Vakarēdiena liturģija ir jaunapustuliskā dievkalpojuma centrā.

Svinēšana pastiprina Jēzus Kristus klātbūtni Viņa draudzē: ja augšāmcēlies Kungs līdz šim ir bijis klātesošs dievkalpojumā garīgā veidā, tagad Viņš ir klātesošs arī reālā veidā caur Svētā Gara spēku, proti, caur savu miesu un asinīm. Tādēļ Augšāmcēlies ir klātesošs savā pagodinātajā miesā un sakramentāli atdod sevi savai draudzei.

Kunga vakarēdiena liturģiju veido divas daļas:

- Sagatavošanas daļa, kas attiecas uz grēku atzīšanu un grēku piedošanas pasludināšanu. Šī daļa tiek noslēgta ar upurēšanas lūgšanu.
- Svētā Vakarēdiena svinēšanas galvenā daļa sākas ar teikumu “Un tagad mēs svinam Svēto Vakarēdienu”, proti, maizes un vīna iesvētīšanu, kā dēļ ir Kristus miesas un asiņu klātbūtne. Pēc iesvētīšanas notiek vakarēdiena, t.i., garīdznieku izsniegtās hostijas, pieņemšana.

Ceļā uz grēku piedošanu

Īsā runā bija jānorāda uz grēku nožēlošanas un Svētā

Vakarēdiena nozīmi. Reaģēšana uz grēku nožēlošanu ir nepieciešama, lai labotu neadekvātas idejas. Ir svarīgi, lai grēku nožēlas akts netiktu reducēts uz vienkāršu notikumu liturģijā, bet lai kļūtu skaidrs, ka grēku nožēlošana – kā savas nepietiekamības un pilnīgas atkarības no Dieva žēlastības atzīšana – ir nepieciešama kristīgās ticības dzīves sastāvdaļa kopumā.

JBK 7.4.1 ir norādīts: “Apustuļa kalpošana, “kas sludina samierināšanos” (2.Kor. 5:18-19), mudina nožēlot grēkus un ved cilvēku uz Dieva pestīšanas aktu, kas tiek izpildīts Jēzū Kristū.”

Tāpēc grēku piedošana nav automātiska, bet to var panākt tikai ar grēku nožēlošanu. Esejā “Domas par grēku piedošanu” (Vadošā principa īpašais izdevums, LG SN 2/2015) var atrast šādus apgalvojumus:

“Lai iegūtu grēku piedošanu, ir nepieciešama intensīva sagatavošanās:

- Mums ir nepieciešams veikt rūpīgu pašpārbaudi un apzināties savas kļūdas.
- Tas nozīmē ne tikai atzīt savas kļūdas, bet arī nožēlot savu vainu. .
- Tāpēc paudisim savu apņēmību pilnveidoties, apņēmīgi doties ceļā uz samierināšanos ar mūsu tuvāko.”

Grēku nožēla un atrisināšana ir būtiski priekšnoteikumi cienīgai Svētā Vakarēdiena baudīšanai.

Grēku nožēlas dziesma un Kunga lūgšana

Grēku nožēlas dziesma tiek dziedāta sēžot, jo sēdēšana šajā kontekstā ir pašrefleksijas izpausme. Šajā sakarā jābūt uzmanīgam par to, lai dziedātu dziesmu, kuras tēma ir cilvēka grēcīgums un grēku nožēlošanas nepieciešamība.

Ja draudzei ir jāpaliek klusumā, tad ir svarīgi, lai tā vispirms uzzinātu, kam šis klusums var tikt izmantots: piemēram, lūgums piedot par pārkāpumiem pret Dieva gribu un lūgums stiprināt vēlmi piedot.

Jaunajā apustuliskajā liturģijā tas tiek saprasts kā žēlastība pie galda ("un dienišķo maizi dodī mums šodien") un kā grēku nožēlas lūgšana ("un piedodi mums mūsu parādus").

Dievkalpojuma vadītājs aicina draudzi lūgt kopā: "Celsimies uz lūgšanu, ko tas Kungs Jēzus mums ir mācījis." Atsaucē uz to, ka Jēzus Kristus mācīja lūgšanu savējiem, skaidri parāda šīs lūgšanas nozīmi un saistošo raksturu. Ikviens, kurš to runā, runā ar Jēzu Kristu un apņemas padarīt lūgšanas lūgumus un izteikumus derīgus savā dzīvē.

Attaisnošana

Atrisinājuma teksts skan: "Mana sūtītāja un apustuļa uzdevumā es jums pasludīnu prieka vēsti: mūsu Kunga Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, vārdā jums tiek piedoti jūsu grēki. Un augšāmcēlušā miers ir ar jums! Āmen."

Pirmkārt, mācītājs skaidri norāda, ka grēku piedošana tiek piešķirta apustuļa vārdā un ir tieši saistīta ar apustulisko autoritāti. Grēkus piedod Dievs. Vēstījums kalpo grēcinieka pārliecībai, ka Dievs ir žēlsirdīgs un piedod grēkus.

Jau citētajā esejā "Domas par grēku piedošanu" teikts: "Apustulis pasludina piedošanu, bet Dievs piedod. Apustuļa pilnvaras attiecībā uz grēku piedošanu nav automātiskas. Tomēr ar apustuļa pasludināšanu par grēku

piedošanu vien nepietiek, lai nomazgātu grēkus. Piedošana ir efektīva tikai tad, ja grēcinieks nožēlo grēkus un piedod. Autoritāte, ar kuru apustuļi pasludina grēku piedošanu, būtībā balstās uz viņu mandātu pareizi sludināt vārdu un pareizi pārvaldīt sakramentus. Grēciniekam ir pārliecība, ka viņš saņems savu grēku piedošanu, ja viņš ticībā paļaujas uz apustuļa kalpošanas autoritāti. Apustuļi darbojas kā Kristus vēstnieki: caur viņiem pats Jēzus Kristus pasludina ticīgajam atrisinājumu." (LG SN 2/2015) Turklāt tiek norādīts: "Dievs var piedot grēkus pilnīgi neatkarīgi no amata un baznīcas! Tomēr tikai tie, kas ir saņēmuši grēku piedošanas solījumu no apustuļa, var būt pārliecināti, ka viņu grēki ir patiesi piedoti. Grēku nožēlošana un grēku piedošana ir tikai sagatavošanās cienīgai Svētā Vakarēdiena svinēšanai."

Nākamajā community numurā otrā daļa parādīs, kāpēc liturģija katru soli koncentrē tālākajam ceļam uz tikšanos, kopienu un pestīšanu..

Izdevējs:

Helge Mutčlers, Überlandstrasse 243, 8051 Zürich/Switzerland

Verlag Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Germany

Vadītājs: Simon Heiniger

Attēls: Dienvidāfrikas Jaunapustuliskā baznīca

Viena baznīca, viens gars, viena jauna vadība

Jaunapustuliskajai baznīcai ir jauns pirmapustulis: Vasarsvētkos pašreizējais Žans Luka Šneiders ordinēja savu pēcteci Helgi Mutčleru. Simtiem tūkstošu baznīcas locekļu noskatījās tiešraidi no Dienvidāfrikas.

Baznīca kā Kristus miesa, kuras locekļi ir ļoti atšķirīgi, bet vislabāk strādā kopā – tas bija dievkalpojuma centrā Tafelsigas draudzē (Keiptaunā). Pamats tam bija Bībeles teksts no 1. korintiešiem 12: 13: “Jo arī mēs visi esam vienā garā kristīti par vienu miesu, gan jūdi, gan grieķi, gan vergi, gan brīvie, un mēs visi esam dzirdināti ar vienu Garu.”

Tuvojoties dievkalpojuma beigām, dalībnieki uz vietas un apraides draudzēs ar emocijām vēroja, kā galvenais apustulis Šneiders ordinēja savu pēcteci un kā galvenais apustulis Mutčlers pēc tam atvaļināja savu priekšgājēju.

Pirmapustulis Šneiders vadīja starptautisko Baznīcu kopš 2013. gada. Viņa pilnvaru termiņš balstījās uz Katehismu,

kas tika formulēts viņa priekšgājēja Vilhelma Lēbera laikā kā pirmais detalizētais jaunapustuliskās doktrīnas izklāsts. Pirmapustuļa Šneidera vadībā apriņķa apustuļu sanāksme noskaidroja atlikušos jautājumus, īpaši attiecībā uz kalpošanas jēdzienu.

Viņa pilnvaru termiņu iezīmēja arī Baznīcas organizatoriskā pozīcija mainīgajai pasaulei un starptautiskās sadarbības stiprināšana. Tomēr galvenā uzmanība tika pievērsta centieniem saskaņot ticīgos ar Jēzu Kristu vārdos un darbos un sagatavot viņus Viņa atkalatnākšanai.

Jau ilgu laiku pirmapustulim Šneideram bija prātā kāds potenciālais pēctecis: apustulis, kurš sākotnēji tika iecelts

par aprinča apustuļa palīgu Ziemeļvācijā un Austrumvācijā 2021. gadā. Tolaik pat attiecīgais aprinča apustulis nezināja, “ka viņa palīgs nekad nekļūs par viņa pēcteci”. Pirmapustulis par to norādīja 2025. gada augustā kalpošanas laikā Hanoverē.

“Es ilgi lūdzos, jā, cīnijos ar Dievu,” pirmapustulis ziņoja Vasarsvētkos, īsi pirms viņš iecēla apustuli Mutčleru par pirmapustuļa palīgu un tādējādi nosauca viņu par savu izraudzīto pēcteci. “Dievs ir dzirdējis šo lūgšanu. Šodien es varu ar pilnīgu pārlicību un noteiktību paziņot, kuru Dievs ir izvēlējis kļūt par mūsu nākamo pirmapustuli.”

Helge Mutčlers, dzimis 1974. gadā Tībingenē, ir ieguvis doktora grādu tiesību zinātnēs. Pirms pilna laika dievkalpojumu vadīšanas baznīcā viņš bija Lejassaksijas Nodokļu konsultantu palātas rīkotājdirektors. Savu pirmo oficiālo uzdevumu viņš saņēma 1994. gadā; 2015. gadā pirmapustulis Žans Luka Šneiders ordinēja viņu par apustuli. Viņš ir precējies un divu bērnu tēvs.

Helge Mutčlers jau bija uzlicis garīgu akcentu Vasarsvētku dievkalpojumā 2025. gadā. Savā sprediķī viņš runāja par Vasarsvētkiem kā par “sirds valodas sākumu”. Svētais Gars paver skatu uz Dievu, uz savu vērtību Dieva priekšā un tuvāko. Sašķeltā pasaulē ir svarīgi darīt labu un panākt mieru ar Svētā Gara spēku.

Pirmās atbildes uz jautājumu par to, kas patiesībā ir jaunais cilvēks, tika sniegtas tūlīt pēc iecelšanas intervijā New Apostolic Church International ziņu portālā nac.today. “Šis jautājums ir milzīgs,” Helge Mutčlers sacīja par savu iecelšanu. “Man nav citas iespējas, kā uzticēties Dievam.” Tāpēc: “Es pieņemu šo aicinājumu ar ļoti skaidru iekšējo “jā” ticībā un pašāvētibā uz Dievu.”

Piemēram, viņam ir svarīgi:

- *Pastorālā aprūpe:* “Es gribētu, ka rodas vēlme pēc pastorālās aprūpes”. Jo: “Pastorālā aprūpe savieno. Un tur, kur ir saikne, tur sākas debesu mierinājums un prieks.”
- *Daudzveidība:* “Kā krāsaina puķu plāva – tik daudzveidīga var būt draudze. Un cik jauki ir teikt: es tevi redzu, es tevi cienu – pat ja tu esi citāds. Jo es pats arī esmu atšķirīgs no otra.”
- *Dialogs:* “Daudzveidība darbojas tikai caur dialogu. Dialogs ir iziet cauri atšķirībām kopā, nevēloties tās novērst.”

Jaunais pirmapustulis arī pārzina ticības dzīves kāpumus un kritumus: “Grūtā dzīves posmā es iekšēji attālinājos no Dieva un pārmetu Viņam. Tas turpinājās kādu laiku, un tad notika kaut kas brīnišķīgs.” Proti: “Dievs neaiziet, bet paliek uzticīgs manā dzīvē. Es biju pilnīgi sajūsmā par Dievu, par Viņa žēlastību ... un es joprojām esmu.”

Apskats: Helge Mutčlers

Helge Mutčlers ir dzimis 1974. gada 8. augustā Tībingenē (Vācija) un uzauga kopā ar trim brāļiem un māsām Freidenštatē Švarcvaldē.

Pēc vidusskolas beigšanas un sabiedriskā darba veikšanas Helge Mutčlers no 1995. gada studēja jurisprudenci Hanoveres universitātē. Pēc sekmīgas studiju pabeigšanas un uzņemšanas advokātu kolēģijā 2003. gadā viņš pārņēma Lejassaksijas Nodokļu konsultantu palātas vadību. 2005. gadā viņš ieguva doktora grādu tiesību zinātnē.

Kopš 2007. gada Helge Mutčlers ir precējies ar savu sievu Annu Džuljetu. Kopā ar bērniem ģimene dzīvo Hanoverē, Nīderzaksenes apgabala galvaspilsētā.

20 gadu vecumā viņš saņēma savu pirmo amata uzdevumu kā jaunākais diakons. Sekoja turpmāki garīgie uzdevumi un tikšanās. 2015. gadā pirmapustulis Žans Luka Šneiders viņu ordinēja par apustuli 41 gadu vecumā.

Un sešus gadus vēlāk, 2021. gadā, viņš tika iecelts par aprinča apustuļa palīgu Ziemeļvācijā un Austrumvācijā. Šajā amatā viņš rūpējās ne tikai par vācu draudzēm, bet arī par jaunapustuliskajiem kristiešiem Lielbritānijā, Īrijā, Ziemeļeiropā, Krievijā un Vidusāzijā. Ieceļot par pirmapustuļa palīgu 2025. gada Vasarsvētkos, tika atbildēts uz jautājumu par starptautiskās Baznīcas vadības pēctecību.

Priekšskatījums

01.07.2026	Kinšasa (Kongo D.R.)
03.07.2026	Demba (Kongo D.R.)
05.07.2026	Kananga (Kongo D.R.)
16.08.2026	Hānava (Vācija)
23.08.2026	Kišiņeva (Moldāvija)
30.08.2026	Reutlingena (Vācija)
06.09.2026	Oldenburga (Vācija)
12.09.2026	Budapešta (Ungārija)
13.09.2026	Vīne (Austrija)
27.09.2026	Karači (Pakistāna)

New Apostolic Church
International

